

konstitutionel, regnskabsmæssig Fare, men en reel Udgift. Vi have i vor Dagsorden ikke fundet Grund til at tage dette op, men naar det atter bliver fremdraget i Dag som et Formaal for Konseilspræsidenten i hans nye Administration, er der dog Grund til at udtale sig meget bestemt derimod.

De Udtalelser, der faldt i Gaar fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen), falde jo egentlig sammen med den højtærede Konseilspræsidents, og jeg tror, at de nogenlunde ere dækkede herved.

Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa en vidtløftig yderligere politisk Forhandling. Jeg skal kun tilføje en personlig Bemærkning til sidst i Anledning af, hvad der blev henkastet af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Jeg vil dertil sige, at jeg uden for denne Sal har maattet høre adskilligt af Usandhed og hvad skammeligt Brug af Usandhed og nederdrægtigt Misbrug af private Forhold har kunnet bringe frem af Utilbørigheder. Jeg troede, at jeg *her* skulde være forskaaet derfor. Hvis der er noget Medlem, der følger Trang til ikke at forskaane Tinget derfor, ja, saa er det jo for Tingets Vedkommende vor Forretningsorden og vor højtærede Formand, som bestemme, hvor Grænserne skulle være. Men for mit eget Vedkommende vil jeg blot sige, at da gaar den paagældende over Grænserne, inden for hvilke en Debat kan føres her. Men det maa enhver vide, at er der nogen, som føler Trang til at nærme sig mig med saadanne Udtalelser, vil jeg bede ham være overbevist om, at han skal til enhver Tid finde mig over for sig, med hvilke Vaaben han selv maatte ønske det — blot ikke med skammelige og nederdrægtige.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning. Jeg kender ikke andre Forudsætninger, hvorpaa Forsvarskommissionens Nedsættelse grundede sig, end de, som i sin Tid kom fra Ministeriet. Lovforslaget om Kommissionens Nedsættelse gik igenem uden Udvalg, og den daværende Konseilspræsident gav Motiveringen for Lovforslaget. Denne Motivering blev tiltraadt fra alle Sider her i Salen, og den er Grundlaget for Kommissionens Nedsættelse, andre Forudsætninger kender jeg ikke.

Det ærede Medlem, som er Ordfører for Forslagsstillerne — besynderlig nok have, de næsten alle haft Ordet — havde, synes det mig, en underlig Opfattelse af

besparede Midler. Han mente, at uforbrugte Midler vare ogsaa besparede Midler, at naar der er bevilget Penge til Panserskibe, og de ikke bleve forbrugte, kunde de benyttes til andre Ting. Dette er jo ganske umuligt. En saadan Opfattelse have vi her indenfor Lovgivningsmagten ikke haft i tidligere Tid, og jeg tror heller ikke, at Lovgivningsmagten i Fremtiden vil gøre den til sin. Uforbrugte Midler kunne ikke kaldes besparede Midler.

Krabbe: Hvis en saadan Anmærkning først var bleven indført paa Budgettet, tvivler jeg ikke om, at en Regering, som ikke vilde handle i Overensstemmelse med den Beslutning, hvorved saadanne Midler vare bevilgede, vilde under Forhold, hvor den fandt det bekvemt, bruge en saadan Anmærkning paa den Maade, som jeg talte om, og det er denne Fare, som jeg mener, at man ikke skal udsætte sig for.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Vil det sige, at det ærede Medlem sigter mig for ikke at ville anvende denne Anmærkning loyalt, men at ville optræde paa samme Maade, som tidligere Regeringer have optraadt, en Maade, som efter hans og for Resten ogsaa efter min Mening ikke var loyalt?

Krabbe: Jeg ønsker den højtærede Konseilspræsident og hans Regering en lang Levetid, og saa længe Konseilspræsidenten staar i Spidsen for Regeringen, er jeg overbevist om, at der ikke vil ske en Anvendelse, som Ministeren nu kalder en Misbrug af en saadan Anmærkning. Men der kommer en Fremtid — om vi opleve den eller ej, ved jeg ikke —, hvor andre Regeringer ere ved Roret, og vi skulle indrette vor Færd saadan, at det, som vi vedtage for Nutid og Fremtid, kan tjene Hævdelsen af den rette Statsskik under enhver Regering.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg ved ikke, hvor lang Levetid det ærede Medlem vil ude mig, men lad os sige tre Aar. Lad saa Anmærkningen lyde paa, at om tre Aar bortfalder den, saa maa det ærede Medlems Betæneligheder jo dermed være bortfaldne.

Zahle: Hvad den højtærede Konseilspræsident sidst sagde, er jo ingenlunde rigtigt. Thi have vi først indført en saadan Anmærkning paa 2—3 Aars Tid, og vi derefter staa over for en ny Regering,